

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Monitoring 4. – 11. 12. 2017

Rybárny spojí s centrem nová lávka!	3
11.12.2017 Dobrý den s kurýrem ~ str. 04 ~ Zprávy ze Slovácka <i>PETR ČECH</i>	
Zakladatel Lidových novin	3
11.12.2017 Lidové noviny ~ str. 20 ~ Poslední strana <i>JIŘÍ PERNES</i>	
Novou legendou novopackého sportu se stal sokol Jan Mahrla	5
9.12.2017 Jičínský deník ~ str. 14 ~ Sport - Jičínsko <i>(po)</i>	
BENEŠOVSKO VČERA	7
8.12.2017 Benešovský deník ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>(zkl)</i>	
Rokycanští radní řešili rozpočet	7
8.12.2017 Rokycanský deník ~ str. 02 ~ Region/Zpravodajství <i>(hav)</i>	
Veslaři pořádají výstavu	8
8.12.2017 Nové Přerovsko ~ str. 20 ~ Sport z Přerovska <i>(něm)</i>	
OBRAZEM: Hřiště za sokolovnou v Okříškách se promění ve sportovní areál	8
8.12.2017 trebicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Třebíčsko <i>Luděk Mahel</i>	
Úchvatné loutky z půdy	8
8.12.2017 5plus2 ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>MILOSLAV LUBAS</i>	
Ostrava: Svinov se dočká nové sokolovny	9
8.12.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
"Informaci bych zahájil pozdravem Čus!" zavtipkoval Stanislav Štech	10
8.12.2017 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ politika	
Brněnská sportoviště se po Vánocích zdarma otevřou veřejnosti	13
7.12.2017 Hitrádio City Brno ~ str. 04 ~ 08:00 Zprávy	
Michal Kraus se opakovaně ptá: Byla to nezákonná dotace nebo dotační podvod?	14
7.12.2017 sportovnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Ekonom Michal Kraus</i>	

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

OBRAZEM: V Sokole se cvičilo, čerti dohlíželi	15
6.12.2017 boleslavsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura <i>Jiří Macek</i>	
OBRAZEM: Mikuláš nazul brusle a v Krumlově naděloval na ledě	16
6.12.2017 ceskokrumlovsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českokrumlovsko <i>Zuzana Gabajová</i>	
Schváleno! Brněnská sportoviště se po Vánocích zdarma otevřou veřejnosti	16
6.12.2017 brnenskadrbna.cz ~ str. 00 ~ Společnost	
V Hradci po letech vyrostou nové sportovní haly	17
5.12.2017 Hradecký deník ~ str. 02 ~ Hradecko a okolí <i>PETR VAŇOUS</i>	
OBRAZEM: Žáci objevili zapomenuté dokumenty z protektorátu. Našli i kroniku.....	17
5.12.2017 ceskobudejovicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Českobudějovicko <i>Anna Zemanová</i>	
Film ze 30. let nebo staré lodní deníky. Veslaři pořádají jedinečnou výstavu.....	19
5.12.2017 prerovsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Ostatní sporty <i>Ivan Němeček</i>	
ROZSVÍTILI I BETLÉM JOSEFA JÍRY	19
5.12.2017 Jablonecký deník ~ str. 02 ~ Jablonecko/Z regionu	
Operace Anthropoid: Lékaři, kteří se nebáli postavit nacistům	20
4.12.2017 Zdravotnické noviny. ~ str. 06 ~ Historie <i>MUDr. Michal Sojka</i>	

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Plné znění zpráv

Rybárny spojí s centrem nová lávka!

11.12.2017 Dobrý den s kurýrem str. 04 Zprávy ze Slováccka

PETR ČECH

Město Uherské Hradiště zvažuje lepší napojení nábřeží na pěší a cyklodopravu

I když řeka Morava protéká Uherským Hradištěm, v životě města zatím nesehrává významnou roli. Samozřejmě s výjimkou ničivých záplav v roce 1997... Jak přitáhnout lidi k řece a oživit nábřeží, to je úkol urbanistické studie, jejíž zadání radnice připravuje. Aktuálně vyzývá obyvatele, ať z rukávu vysypou nápady prostřednictvím ankety.

„Nábřeží je krásné místo a má obrovský potenciál, ale problém vidím v komunikaci mezi lidmi. Je potřeba se spojit, aby se záměr podařil. Když město vybuduje krásné nábřeží s mobiliářem a stezkami, ale dojem pokazí válející se odpadky a poničený mobiliář, jaký to má význam?“ zamýšlí se Martina Radochová z Útvaru městského architekta uherskohradištské radnice, podle které se nabízí spousta možností, jak nábřeží oživit. Dnes je totiž de facto mrtvé, snad s výjimkou odemykání a zamykání plavební sezony... „Představ máme hodně, ale důležité jsou reálné možnosti a omezení. Především jde o majetkové vztahy,“ podotkla Radochová.

Radnice každopádně zvažuje lepší napojení nábřeží na pěší a cyklodopravu, nová rekreační a turistická zastavení, včetně zázemí (přístav, restaurace, kavárny...) nebo propojení centra s Rybárnami podobnou lávkou, která spojuje Uherské Hradiště se Starým Městem. „Za prioritu považujeme přemostění do Rybáren, krajinářskou úpravu koryta a bery řeky pomocí chodníků, stezek a mobiliáře a velkou výzvu spatřujeme v revitalizaci areálu **Sokola** - restaurace Koruny. To všechno bychom zahrnuli do první fáze projektu,“ prozradila Radochová. Odrazovým můstkem je právě chystaná soutěž, do níž se může zapojit i veřejnost formou vyplnění ankety. Radnice je otevřená i podnikatelským návrhům.

Jakékoliv proměny nábřeží jsou však možné jen s požehnáním Povodí Moravy, které však podle města nemá zásadní problém. Jen trvá na respektování stanovených podmínek. „Kdy se dají věci do pohybu, zatím nedokážeme přesně říct. S realizací první etapy každopádně počítáme v horizontu pěti až deseti let. Hrubým odhadem půjde v rámci celého území od Povodí Moravy až po gymnázium o investici kolem sta milionů korun,“ nastínila Radochová.

Zakladatel Lidových novin

11.12.2017 Lidové noviny str. 20

JIŘÍ PERNES

Budovatelé státu 100 let

Seriál Lidových novin ke stému výročí Československa pokračuje kapitolou věnovanou Adolfu Stránskému (1855–1931).

Advokát, přední moravský politik a majitel Lidových novin se stal ministrem obchodu v první československé vládě.

Na Moravě proběhl státní převrat až 29. října 1918. První zprávu o vyhlášení československého státu dostala v Brně 28. října večer redakce Lidových novin. „Z pražského ústředí nebylo možno dostat nejmenší pokyn,“ vzpomínal šéfredaktor Arnošt Heinrich. „Redakce volala do půlnoci marně pražský Národní výbor, a když dostala konečně spojení a žádala o rozkazy pro Brno, odpověděl jí pan Švehla, abychom tu udělali, co uznáme za vhodné.“

Když ráno noviny s touto informací vyšly, reagovala na ni veřejnost bouřlivě. Přirozeným centrem českých vlastenců v Brně byla Rudolfská ulice, kde Lidové noviny sídlily. Tam se „tísnil hustý zástup, jemuž kdosi hlasitě předčítal ranní vydání listu“, jak líčí Jaroslav Budínský, jeden z organizátorů protirakouského vystoupení. „Lid téměř po každé větě propukl v jásot a provolával slávu Masarykovi, prezidentu Wilsonovi

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

a českému státu. Postupně ze všech stran shlukovaly se zástupy zpívajících lidí; vzduch tříštil se radostnými výkřiky plesajícího množství; volání: Pryč s Rakouskem, ať žije česká republika, ať žije Masaryk a Wilson!, nebralo konce.“ Po desáté hodině dopolední se před Zemským domem – sídlem Zemského sněmu Markrabství moravského – uskutečnil „obrovský tábor lidu“, který vznik samostatného Československa nadšeně podpořil. Po zbytek dne pak procházely ulicemi tisíce lidí ozdobených červenobílými stužkami a odstraňovaly vše, co připomínalo sounáležitost s Rakouskem a Vídní.

Následně představitelé českého života založili Moravský národní výbor, který se organizování státního převratu ujal. Jedním z jeho členů byl Adolf Stránský, známý brněnský advokát, politik a žurnalista. V roce 1918 mu již bylo 63 let, narodil se 8. dubna 1855, a díky autoritě, které se těšil, se ujal jeho řízení. Národní výbor povolal do služby sokoly, z českých vojáků a policistů organizoval oddíly, které obsadily brněnské nádraží, pošty a zajišťovaly pořádek v ulicích. Současně zahájil jednání s moravským zemským místodržitelstvím o převzetí moci. Syn Adolfa Stránského Jaroslav jednal s vojenským velitelem generálem Pöschmannem a podařilo se mu dosáhnout toho, že brněnská posádka do převratových událostí nezasáhla. Díky tomu v Brně i na jiných místech Moravy proběhl rozchod s Rakouskem úspěšně.

V německém městě

Adolf Stránský, který se o zdar převratu zasloužil, z Brna nepocházel, narodil se v Habrechu Německého Brodu a na Moravu přišel až v dospělém věku. Že zakotvil zrovna v Brně, nebylo náhodou. Když se v červenci 1881 přistěhoval, měl v úmyslu nejen si zde vybudovat existenci, ale především se chtěl věnovat politice. Při studiu práv na Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze, která dokončil v roce 1878, se zapojil do činnosti Národní strany svobodomyslné. Přispíval do Národních listů a sblížil se s jejich vydavatelem a významným mladočeským předákem Juliem Grégrem. Jejich vztah přerostl v přátelství a byl to právě Grégr, kdo Stránského přiměl, aby se přestěhoval do Brna a tam šířil myšlenky politického mladočešství. Úkol, který na sebe vzal, nebyl jednoduchý. Brno nejenže o nějaké mladočešství nestálo, ale ani pouhé přihlášení se k českému jazyku nebylo samozřejmé. Poměry, které zde panovaly, se odlišovaly od těch, které znal z Prahy. Brno bylo převážně německé, v roce 1890 zde žilo 94 462 obyvatel, z toho česky hovořících jen 30 procent.

Do života brněnské společnosti se Adolf Stránský zapojil s velkým elánem. Stal se členem Českého čtenářského spolku, Českého politického spolku a Družstva Národního divadla v Brně. Zpočátku se živil jako obhájce v záležitostech trestních u advokáta JUDr. Wurma, ale roku 1882 si otevřel vlastní kancelář. Ti, kdo jej znali, tvrdí, že byl vynikajícím psychologem, skvělým znalcem lidí, jejich slabostí a povah. Měl prý také „všechny podmínky vnějšího úspěchu“: elegantní a líbivý vzhled, pohotovost, schopnost improvizace a především jedinečné řečnické nadání, o němž mluvili s obdivem. Díky tomu se záhy stal nejvyhledávanějším českým advokátem v Brně, jeho služeb využívali i klienti mimobrněnské. Bylo to pro něj důležitější, než se může zdát: finanční nezávislost, která z toho vyplývala, mu umožňovala, aby se věnoval také činnosti politické. Stránský ani na okamžik nezapomínal na zadání, s nímž na Moravu přišel – založit politickou stranu, která by se stala souputníkem Národní strany svobodomyslné v Čechách.

Se svým plánem se dlouho nemohl prosadit. Česky hovořící Moravané byli konzervativnější než Češi z Království českého, jejich víra v Boha hlubší a věrnost církvi římskokatolické opravdovější. Nejuvědomělejší z nich podporovali Národní stranu na Moravě, která vznikla v roce 1861. Myšlenky radikálního mladočešství, které tu Stránský chtěl šířit, jim byly cizí a odmítali je i proto, že přicházely z „husitských“ Čech. Stránský se přesto nevzdal. Již v červnu 1884 začal vydávat vlastní politický list nazvaný Národní noviny. V programovém článku Co chceme? se stoupenci této iniciativy hlásili k mladočechům a o sobě samých psali jako o „Lidové straně“. Následně uspořádali politické shromáždění, jehož se zúčastnilo na 3000 lidí, což vyvolalo odmítavou reakci vedení Národní strany, které se zříkalo každého, „komu je líbo, aby ho vedl anebo mu v národní činnosti jeho udával tón surrealista pan dr. Stránský“. Terčem ostrých útoků se stal i on osobně, Moravská orlice mu dokonce vytýkala skutečnost, že hájil stávkující dělníky – rázem se z něj stal „židovský advokát“, který byl navíc obviňován z „dosti srozumitelného koketování se stranou socialistickou“. Rodící se mladočeská opozice tento tlak nevydržela: v únoru 1885 přestaly Národní noviny vycházet a čerstvě zformovaný hlouček kolem nich se rozprchl do všech stran.

Orgán strany lidové

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Znovu se Stránský pokusil o organizování mladočeské politiky na přelomu 80. a 90. let. Na 15. únor 1891 svolal do Olomouce velký sjezd opozice, který proklamoval založení Moravské lidové strany. Vytyčil vlastní politický program a zvolil vedení, v němž – jak jinak – zaujal vedoucí místo Adolf Stránský. Málokdo věřil, že se nová strana dokáže prosadit.

Vždyť staročeši měli v rukou všechny trumfy, zatímco mladočeši zatím prohráli všechno, co prohrát mohli. Avšak Stránský se projevil jako talentovaný politik. Pochopil, že mocenského zvratu nedosáhne naráz. Zaměřil se proto na získávání pozic v politických spolcích, které již v moravských městech existovaly, a na zakládání spolků nových. Jejich prostřednictvím působili na veřejnost, přesvědčovali ji o svých úmyslech a vytvářeli si vlastní zálohu voličů. Výrazně mu pomáhaly také noviny, které začal od roku 1889 znovu vydávat. Jmenovaly se Moravské listy s podtitulem Svobodomyslný časopis pro moravský lid. Od roku 1893 pak Lidové noviny – i ty sloužily jeho politickým cílům; začaly vycházet jako Orgán strany lidové na Moravě.

Houževnatost, s níž se Stránský do politické práce pustil, přinesla ovoce. Jeho straně se podařilo v roce 1892 prosadit svého poslance do Říšské rady ve Vídni, on sám byl do parlamentu zvolen 2. července 1895 a poslancem moravského zemského sněmu v říjnu téhož roku. V obou zákonodárných orgánech zasedal až do rozpadu monarchie. Vzдор občasným nedorozuměním s vedením Národní strany svobodomyslné usiloval o co nejtěsnější propojení s ní. Tato jednota se projevila zejména rozhodnutím výkonného výboru Národní strany svobodomyslné 3. ledna 1893 kooptovat předsednictvo Moravské strany lidové do svých řad. Proces slučování dovršilo 24. září 1895 usnesení důvěrníků mladočeské strany v Nymburku. Moravská lidová strana je v něm pokládána za „část svobodomyslné strany, která má vlastní organisaci zemskou“. Všechny tyto kroky odpovídaly Stránského přesvědčení a on sám se na jejich uskutečnění podílel. Právě tehdy, v polovině 90. let 19. století, přestal být jen politikem moravským a stal se činitelem celonárodního významu.

Po vypuknutí světové války se postoje Adolfa Stránského radikalizovaly. Vyjádřil je v roce 1917 poté, co obnovila činnost Říšská rada ve Vídni. Promluvil v ní jako první z českých poslanců a – jak vzpomínají současníci – „tato jeho fulminantní, historicky památná řeč, nejčeštější duchem, srdcem a vyznáním ze všech řečí, jež byly kdy ve Vídni německy promluveny, přihlásila veřejně před napjatě naslouchajícím světem celý český národ pod prapor zahraniční revoluce“. Jiné svědectví zanechal v pamětech moravský politik Jaroslav Kunz, který na podzim 1918 sloužil u vojenského soudu ve Vídni: „V tu dobu přišel do mé úřadovny poslanec dr. Adolf Stránský a řekl mně přímo: Chystáme český stát, budeme mít svou armádu a vojenskou justici. Počítáme s vámi. Stránský mne vyzval, abych připravoval personalie a vše, co bude nutné, abych – až hodina udeří – byl připraven.“

„Život krásný ve své plnosti“

Když se 14. listopadu 1918 poprvé sešlo Národní shromáždění, stal se Stránský jeho poslancem a také ministrem obchodu v první československé vládě. Tuto funkci, k níž neměl hlubší vztah a která byla spíše vyjádřením uznání za jeho činnost, zastával do 8. července 1919. Pak se stal senátorem Národního shromáždění a zůstal jím až do roku 1925. I to však byla pozice více méně symbolická, výraznější možnost zasáhnout do politiky nového státu mu nedávala. V prvních letech po válce se angažoval v České straně státoprávně demokratické, pozdější národní demokracii. Dostával se však do stále větší opozice vůči jejímu vůdci Karlu Kramářovi, až z ní nakonec vystoupil a roku 1924 pomáhal synovi Jaroslavovi organizovat Národní stranu práce. To však již byla poslední politická akce Adolfa Stránského, pak odešel na odpočinek. Zemřel 18. prosince 1931. Karel Čapek do Lidových novin napsal: „Život starého politického bojovníka se naplnil měrou vrchovatou, vše, zač šel do boje, se stalo skutkem, a po těch zápasech, po těch veřejných službách mu zůstává shovívavý úsměv zralé moudrosti, statečné srdce, jasný výhled a harmonická radost ze života. Byl to jeden ze vzácných případů, kdy lze říci: Život krásný ve své plnosti.“

O autorovi| JIŘÍ PERNES, historik

Novou legendou novopackého sportu se stal sokol Jan Mahrla

9.12.2017 Jičínský deník str. 14 Sport - Jičínsko

(po)

Město ocenilo nejúspěšnější sportovce za rok 2017.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Nová Paka – Po devatenácté v historii novopackého sportu a po sedmé v aule gymnázia a Střední odborné školy pedagogické pozval sportovní výbor novopackého zastupitelstva veřejnost ke slavnostnímu vyhlášení nejúspěšnějších sportovců města za rok 2017. Akci zahájil již tradičně předseda novopackého sportovního výboru a rovněž předseda okresní Unie sportu František Vítch.

„Radu sportovišť od tenisových kurtů, letního stadionu, přes zimní stadion, umělý povrch fotbalového hřiště, až po rybník Bahňák nám závidí každý návštěvník města,“ bylo mimo jiné slyšet z jeho projevu.

Ještě před vlastním vyhlášením byl na pódium pozván místostarosta Milan Pospíšil, kde ho Václav Nidrlé a František Vítch ocenili plakétou České unie sportu za celoživotní práci a výjimečný přínos pro rozvoj tělovýchovy a sportu.

Následně již představovala moderátorka Marcela Faiferová vyhlášené sportovce, trenéry, cvičitele a činovníky, kteří jednotlivě vystupovali na pódium k přebírání ocenění.

Nejprve se za Autoklub AČR představil dlouholetý závodník Pavel Svoboda, který letos dosáhl svého třetího titulu mistra ČR v divizi plechových aut, tzv.

Touring autocross. Když následně vystoupala na jeviště Kristýna Volfová, hodně návštěvníků bylo překvapeno, že je vyhlášenou sportovkyní za hokejisty bruslařského klubu. Teprve oznámená její sportovní charakteristika je přesvědčila, že se jedná o hokejovou brankářku, která pravidelně nastupovala za tým BK Nová Paka od nejmenších kategorií. Nyní chytá za starší dorost. Několik sezón působila v extraligových Pardubicích a v současné době také chytá v ligovém týmu žen Manki HC Jičín.

Dále se postavila vedle již uvedené dvojice spoluzakladatelka oddílu krasobruslení BK Nová Paka Zuzana Bicková. Tato trenérka oddílu krasobruslení, který byl založen v roce 1992, učí již pětadvacet let děti z Nové Paky a okolí dobře bruslit s možností následně přejít do oddílu ledního hokeje. Rovněž spolupracuje s profesionálně vedenými oddíly krasobruslení ve Dvoře Králové nebo Náchodě, kde děti mohou pokračovat. Následně byli z oddílu fotbalu oceněni mladí perspektivní fotbalisté, obránce Martin Hanka a útočník Tomáš Volf, který za loňskou sezonu nastřílel svým soupeřům 43 branek.

V další sérii nejúspěšnějších se představily dvě cvičitelky Klubu sportu pro všechny Hana Nosková a Soňa Stuchlíková, které jsou velmi úspěšně při vedení cvičení od těch nejmenších cvičenců a cvičenek. Následně byl představen Zdeněk Zikmund ze Sportovního klubu lyžování a orientačního běhu, který mimo jiné zvítězil ve své kategorii H45 na vrcholném závodě sezóny mistrovství ČR.

Basketbalisté novopackého **Sokola** se prezentovali nadějným hráčem týmu mužů Jakubem Tegelem, který loni hostoval v juniorech ligového Liberce a nejlepší střelkyní minižákyn Evou Šulcovou. Z atletů se představil patnáctiletý talent František Doubek, který mimo jiné vyhrál mistrovství republiky v hodu oštěpem. Vedle něho převzala ocenění talentovaná a všestranná mladší žákyně Jessica Nechanická. Ze sokolských oddílů se ještě představili florbalista František Bajer, z volejbalistů současná pravá ruka tohoto sportu v packém **Sokole** Jiří Vík.

Ze sokolské všestrannosti byly představeny žákyně Jana Jeřábková, která si výborně vedla na závodech všestrannosti a všestranná Tereza Tegelová se umístila v župní soutěži všestrannosti na druhém místě. Její všestrannost dokumentuje, že hraje za minižákyně basketbal a pěstuje atletiku.

Tělovýchovná jednota představila obětavého turistu Václava Kulhánka, výborného kuželkáře Antonína Vydru, stolního tenistu Jakuba Fejfaru a oporu šachového A týmu Jaroslava Macka. Ze dvou tenisových oddílů představil klub Tenis Nová Paka seniora Ondru Hylmara a žákyni Terezu Kyselovou. Z klubu Tenis centrum byli vyhodnoceni Martin Sochor a Tomáš Fišar. Již několik let představují hasiči svého nejlepšího sportovce v klasických disciplínách, tentokrát byla oceněna kapitánka a tahounka družstva starších žáků Magdaléna Pospíšilová. O velký potlesk přítomných diváků se zasloužil při svém vyhlášení triatlonista Petr Soukup, který se nedávno na Havai stal vicemistrem světa v dlouhém triatlonu.

Navrhované sportovce ještě doplnila vytrvalkyně Jana Mikešová závodící za Bakako, která je nejlepší packou vytrvalkyní. Mimo jiné závody se jí podařilo obhájit svoje loňské vítězství v Českém poháru běhů do vrchu. Za Bakako byl rovněž oceněn předseda tohoto klubu Jiří Bajer, který ma za sebou 87 závodů a současně se věnuje hlavně mládeži. Střelci představili Kláru Ticháčkovou, ta se umístila na desátém místě v Českém poháru talentované mládeže. Jediný, který se omluvil byl Zdeněk Hrnčič z Karavany otužilců.

Jako nejúspěšnější kolektiv dospělých bylo vyhlášeno A družstvo kuželkářů, kteří v loňské sezóně postoupili do Východočeské divize, což je nejvyšší soutěž, kterou oddíl kuželek dosáhl za 55 let své historie. Nejúspěšnějším kolektivem mládeže byla vyhlášena mládež Bakaka, kde je v dětské sekci cyklistiky v současné době zapojeno 30 dětí. Pod vedením trenéra Jiřího Bajera se dvakrát týdně připravují převážně na MTB závody. V závodech potom jednotliví členové Bakak dosahují často vítězství. Nejvíce sedm vítězství vybojoval Martin Kubišta, Elena Famfulíková brala třikrát zlato. Dvakrát vyhráli František Paulus, Nicol

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Bezstarosti, Barbora Famfulíková, jednou zvítězili Kryštof Novotný, Filip Nýdrle. Dvanáctou legendou novopackého sportu byl letos vyhlášen jednadevadesátiletý **sokol** Jan Mahrla, který se pro nemoc nemohl zúčastnit.

Jeho pozdrav účastníkům byl přenášen na plátno v čele auly. Od žakovských let cvičil v **sokole**, kde získal základ pro atletiku a basketbal. V těchto dvou sportech úspěšně reprezentoval novopacký **Sokol** až do středního věku. Po obnovení packého **Sokola** po roce 1989 se zapojil do cvičení Věrné gardy, se kterou ještě v letech 2000 a 2006 se zúčastnil Všesokolských sletů v Praze.

Ocenění Pavel Svoboda – autokros, Kristýna Volfová – hokej, Zuzana Bicková – trenérka krasobruslení, Martin Hanka, Tomáš Volf – oba fotbal, Hana Nosková a Sooa Stuchlíková – Klub sportu pro všechny, Zdeněk Zikmund – Klub lyžování a orientačního běhu, Jakub Tegel, Eva -ulcová – oba basketbal, František Doubek – atletika, Jesica Nechanická – atletika, František Bajer – florbal, Jiří Vlček – volejbal, Jana Jeaóbková – Oddíl všestrannosti, Tereza Tegelová, Václav Kulhánek – turistika, Antonín Vydra – kuželky, Jakub Fejfar – stolní tenis, Jaroslav Macek – šachy, Ondřej Hylmar, Tereza Kyselová OE Tenis klub NP, Tenis centrum – Martin Sochor, Tomáš Fíiar, Magdaléna Pospíilová – hasičská soutěž, Petr Soukup – triatlon, Jana Mikeiová – vytrvalostní běh, Jiří Bajer OE vytrvalostní běh, Klára Ticháková – střelctví, Zdeněk Hrnelo – Karavana otužilců. Nejlepší kolektivy: A družstvo kuželkářů, mládež: Cyklisté Bakako Nová Paka. Legenda novopackého sportu: Jan Mahrla.

Region| Východní Čechy

BENEŠOVSKO VČERA

8.12.2017 Benešovský deník str. 01 Titulní strana
(zkl)

Sokolové pozvali nové cvičence

Tak, jako každý rok touto dobou, pozvali v rámci akce nazvané příhodně, Mikulášská veřejná cvičební hodina, vlašimští členové Tělocvičné jednoty **Sokol** do své tělocvičny.

Právě tam, v sokolovně ve Sportovní ulici, se od půl čtvrté odpoledne sešli všichni, kteří už cvičí s těmi, kteří si své zdraví chtějí posílit a upevnit. Veřejná cvičební hodina má také přivést k pohybu a zdravějšímu životnímu stylu ty ještě nerozhodnuté a zkrácenou formou během jedné cvičební hodiny seznamovala nové cvičence s možnostmi vykonávat cvičitelskou práci v **Sokolu**.

Region| Střední Čechy

Rokycanští radní řešili rozpočet

8.12.2017 Rokycanský deník str. 02 Region/Zpravodajství
(hav)

Rokycany – Přes třicet podnětů čekalo včera ráno na členy rady okresního města. Posuzovali návrh rozpočtu, převod nemovitého majetku TJ **Sokol** do majetku Rokycan nebo návrh cen společnosti Rumpold pro rok 2018.

Region| Západní Čechy

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Veslaři pořádají výstavu

8.12.2017 Nové Přerovsko str. 20 Sport z Přerovska

Přerov – Až do roku 1900 sahají první zmínky o veslařském sportu v Přerově. Trvalo však dvaatřicet let, než se díky nadšencům Josefu Zapadlovi a Miroslavu Hanzlíkovi podařilo založit Veslařský odbor Tělovýchovné jednoty **Sokol** Přerov. Letos tedy jeden z neúspěšnějších sportovních oddílů ve městě slaví 85 let od svého vzniku. U této příležitosti připravil Veslařský klub Přerov výstavu s názvem Vesla na Bečvě.

„Kromě fotografií a textů, které jednotlivá období po dekadách popisují, budou k vidění autentické dobové předměty, jako jsou špička staré lodi, křestní knihy lodí, poháry a medaile či lodní deníky. K vidění bude krátký film natočený v roce 1937 z prvních veslařských závodů v Přerově a film ze slavnostního otevření současné loděnice v roce 1970,“ prozradil Pavel Vychodil z výboru Veslařského klubu Přerov. Expozici si zájemci mohou prohlédnout ve Výstavní síni Pasáž až do 5. ledna.

OBRAZEM: Hřiště za sokolovnou v Okříškách se promění ve sportovní areál

8.12.2017 trebicky.denik.cz str. 00 Moje Třebíčsko

Luděk Mahel

Okříšky - Hřiště za sokolovnou v Okříškách může radnice opravit. Městys uspěl s žádostí o dotaci u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Rekonstrukci sportovního areálu radnice připravuje od roku 2014, kdy městys odkoupil hřiště za sokolovnou od TJ **Sokol**.

„Žádost o dotaci předpokládala realizaci akce v roce 2018, proto nyní musíme urychleně vybrat dodavatele stavby a vyřídit veškerou požadovanou administrativu, tak, aby bylo možné na jaře začít stavět,“ podotkl starosta Zdeněk Ryšavý.

Pokud vše proběhne podle předpokladů, mohly by za rok místní děti bruslit a hrát hokej na novém kluzišti. V létě bude areál sloužit pro hokejbal, atletiku, volejbal či nohejbal, ale třeba i pro jízdu na skateboardu.

URL|https://trebicky.denik.cz/zpravy_region/obrazem-hriste-za-sokolovnou-v-okriskach-se-promeni-ve-sportovni-areal-20171208.html

Úchvatné loutky z půdy

8.12.2017 5plus2 str. 01 Titulní strana

MILOSLAV LUBAS

V turnovském Muzeu Českého ráje připomínají zlaté časy domácích divadélek

TURNOV / Do zlaté éry českého loutkového divadla se noří návštěvníci Muzea Českého ráje. V Kamenářském domě je do let 1859 až 1920 zavádí výstava „Loutky ze staré půdy“ .

O sto a více let zpátky se lidé vrací díky manželům Marii a Pavlovi Jiráskovým. Do Turnova přivezli deset loutkových divadel a desítky loutek ze své rozsáhlé sbírky.

„Loutková divadla ladí se starodávnými truhlami ze sbírek Muzea Českého ráje, na které jsme je postavili,“ říká Jirásková. Na výstavě jsou také loutková divadla přímo z Turnova a z Liberce.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Spolu s ostatními exponáty připomínají dobu rozkvětu a pádu rakouského mocnářství a počátku samostatného Československa. Ve výstavní síni s elegantními zkosenými boky, jež skutečně připomíná velkou starou půdu, uchvacují rodinná loutková divadla, divadla ze salonů nebo spolková a školní divadla. V Kamenářském domě dominují velké loutky Vojtěcha Šedivého, profesionálního řezbáře. Také díky jeho práci se české loutkové divadlo se dostalo na mimořádně vysokou úroveň, o níž si mohla řada jiných evropských zemí pouze zdát.

Jiráskovi se zajímají o loutková divadla a loutky přes třicet let. „Podědil jsem tehdy loutkové divadlo po dědečkovi,“ dodává Jirásek. Pracuje jako dokumentarista a režisér, jeho manželka vede ateliér scénografie na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Loutková divadla patřivala také do řady rodin, zejména pak ve městech. Představení dělávali amatérští umělci pro své příbuzné nebo známé.

„Ve městech se hrálo loutkové divadlo více než na venkově. Lidé tam byli bohatší a také měli více volného času,“ vysvětluje Jirásek. Loutkové divadlo se v Čechách rozšířilo díky kočovným marionetářům. Vandrovali od hostince k hostinci a občas pronikli až k panstvu na zámek. Někdy si šlechta nechala vyřezat loutky a namalovat kulisy a sama se bavila hraním. Panským dětem se často starali o představení jejich učitelé.

Český Kašpárek je ojedinělá figura

Na přelomu 19. a 20. století byly publikem hlavně děti. „Zvláštností českého loutkového divadla je komická figura Kašpárka. Jako třeba Rusové mají zase svého Petrušku,“ uvádí Jirásek.

Turnovská výstava opomíjí sériově vyráběné loutky a loutková divadla. Jiráskovi na ní soustředili jedinečné loutky vytvořené pro spolková a rodinná divadla převážně s ručně malovanými kulisami. „Prostřednictvím divadla soutěžili čeští loutkáři v dobrém s německým živlem. Ale netloukli se s ním. Hry se staly prostředkem výchovy k ušlechtilému vlastenectví a projevoval se v nich národní charakter. Vyšly stovky knížeček s hrami pro loutková divadla,“ vysvětluje Jirásek.

Největší slávu zažívalo české loutkové divadlo mezi první a druhou světovou válkou. „V roce 1929 hrálo v Československu loutkové divadlo pravidelně kolem tří tisíc souborů,“ podotýká Jirásek. „Hodně jich bylo v **Sokole**. Pak ale přišla druhá světová válka a nacisté zrušili v Protektorátu Čechy a Morava **Sokol** a další české spolky. Mnoho členů **Sokola** Němci popravili kvůli účasti v odboji, loutková divadla odváželi do Říše.“ Popularita loutek za Rakouska-Uherska a první republiky vyústila po roce 1950 do úspěchu českého moderního loutkového divadla a mezinárodního ocenění českého loutkového filmu.

Zájem o české loutky vzrostl poté, co se loni v prosinci dostaly na seznam kulturního dědictví UNESCO.

„V současné době je velké štěstí, pokud se nám podaří objevit v terénu nějaké další staré kousky do sbírky,“ upozorňuje Jirásek. Především v devadesátých letech minulého století se mnoho loutek vyvezlo do Německa, sběratelé je teď v aukcích vykupují zpátky domů.

Výstava „Loutky ze staré půdy“ potrvá do 21. ledna příštího roku.

Ostrava: Svinov se dočká nové sokolovny

8.12.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Ve Svinově vyroste nová víceúčelová hala, která bude sloužit pro širokou škálu sportovních, ale také kulturních či společenských aktivit. Využívat ji bude zejména TJ **Sokol** Svinov a úřad městského obvodu. „Hala by měla nahradit bývalou svinovskou sokolovnu, která lehla popelem v prosinci 1998 a o jejíž obnovu vedení Svinova dlouhodobě usiluje,“ uvedl primátor Tomáš Macura.

Nová sportovní hala je řešena jako opláštěná ocelová konstrukce o půdorysných rozměrech 22 x 36 metrů s pultovou střechou a přiléhajícím zděným zázemím ve tvaru písmene L. Celá stavba je bezbariérová. Bude v ní možné pořádat sportovní akce a soutěžní klání ve všech odvětvích sportu, v případě potřeby bude možné také její komerční využití. Sociální zázemí objektu je dimenzováno pro 30 osob, při nárazových společenských akcích bude její maximální kapacita 150 osob. „Projektová dokumentace pro tuto stavbu byla zpracována již dříve, nyní se město rozhodlo vypsát výběrové řízení na jejího zhotovitele,“ upřesnil primátor

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Macura. Výstavba haly by měla začít na jaře příštího roku a ukončena by měla být na jaře 2019. „Náklady na stavbu by podle projektových cen neměly přesáhnout 41 milionů korun, ale předpokládám, že díky soutěži se je podaří snížit,“ dodal Tomáš Macura.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/politika/obce-volicum/Ostrava-Svinov-se-docka-nove-sokolovny-515522?utm_source=nm&utm_medium=xml

"Informaci bych zahájil pozdravem Čus!" zavtipkoval Stanislav Štech

8.12.2017 prvnizpravy.cz str. 00 politika

Na programu jednání Senátu první prosincový čtvrtek byl bod nazvaný ... Informace o aktuální situaci v rámci státní podpory sportu ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Stanislav Štech úvodem zavtipkoval pozdravem "Čus!"

Ovšem nejdříve promluvil navrhovatel tohoto bodu senátor Jaroslav Větrovský ...

"Já se pokusím být velmi stručný v tomto pozdním čase, nicméně se skupinou senátorů, kteří jsme vám dali na stůl návrh usnesení, tedy s kolegy Zemanem a Ivo Valentou jsme si dovolili dát na program a jsme rádi, že tedy jsme na program dnešního jednání zařadili i informace o tom, jakým způsobem je v současné době financován sport, protože určitě drtivá většina z vás má informace o problémech, které s touto věcí souvisí.

Na úvod mi tedy dovoluji říci, že o problému s financováním sportu jednal podvýbor pro sport na svém jednání před minulým jednáním pléna Senátu, bohužel, na program pléna Senátu problematika nepodařila zařadit, tudíž jsme o ní nejednali.

Ve stručnosti, o co nám jde. Jde nám o to, že v současné době ministerstvo školství vypisuje zhruba 10 dotačních programů, jsou problémy ve dvou dotačních programech, v tzv. programu 4 a programu 5. Zejména program 4 je problematický. Jedná se, starostové určitě budou vědět, o program, ve kterém prostřednictvím České unie sportu střešních sportovních organizací, tedy jednotlivých sportovních svazů, plynou prostředky na kluby, na jejich provoz a údržbu, a to zejména u těch klubů, které mají svá sportoviště v majetku či v dlouhodobém nájmu či ve správě.

Chci jenom říci, že třeba pro Jihočeský kraj činily tyto prostředky, tyto dotační prostředky na provoz a údržbu tělovýchovných zařízení, v roce 2015 pro Českou unii sportu zhruba 1,4 milionu korun, pro Fotbalovou asociaci 1,18 milionu korun. V roce 2016 pro Českou unii sportu zhruba 1,5 milionu a pro Fotbalovou asociaci 800 tisíc korun. Jedná se o prostředky, které jsou dále distribuovány na ty nejmenší prvky sportovního prostředí, to je tedy zejména na venkovské tělovýchovné jednoty, které z nich hradí své provoz, svoji údržbu. Ve chvíli, kdy tento dotační program je zastaven a není vyplácen, jsou tedy ohroženy právě ty nejmenší tělovýchovné jednoty, které působí na venkově v té první linii sportu. Proč že program 4, který právě tady zmiňuji, to je tedy ten program, který řeší provoz a údržbu tělovýchovných zařízení, proč že není vyplácen. Není vyplácen proto, že ministerstvo školství disponuje ještě expertním stanoviskem ministerstva financí a právními rozborů o tom, že v podstatě prostředky nelze posílat jednotlivým klubům prostřednictvím takzvaných střešních sportovních organizací, to znamená, že ve své podstatě ministerstvo školství nemůže poslat prostředky České unii sportu či třeba Fotbalové asociaci, a ta je nemůže posílat zpátky nebo distribuovat dále na jednotlivé kluby. Toto je možné pouze z tzv. pobočných spolků, které jsou zejména součástí **České obce sokolské**, ale v drtivé většině sportovních střešních organizací, jako je Česká unie sportu či Fotbalová asociace, Český svaz ledního hokeje a tak dále, zkrátka toto možné není.

Jak jsem říkal, jednotlivým tělovýchovným jednotám, jednotlivým sportovním klubům tyto prostředky schází, jsou to prostředky, se kterými počítaly. Přináší poměrně značné problémy. Ještě si dovoluji říci, že třeba Fotbalová asociace pro letošní rok žádala o 68 mil. korun pro 334 klubů, to jsou obrovské sumy peněz a obrovské kvantum jednotlivých sportovních subjektů, které o prostředky žádaly.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Samozřejmě, že ministerstvo školství, určitě pan ministr bude chtít vystoupit, určitě si myslím, že slovo dostane, disponuje právním názorem, že není možné ty prostředky prostřednictvím střešních sportovních organizací distribuovat, samozřejmě, že jednotlivé sportovní střešní organizace, jako je unie sportu či Fotbalová asociace, mají své právní posudky, že toto možné je. Já tady mám k dispozici právní rozbor advokátní kanceláře, která ho zpracovávala pro Fotbalovou asociaci ČR, ze které vyplývá, že ve své podstatě, když to řeknu zjednodušeně, je možno poskytnout prostředky z ministerstva školství prostřednictvím unie sportu či Fotbalové asociace na kluby za předpokladu, že respondentem té smlouvy o poskytnutí dotace budou právě ty tři dotčené subjekty.

Myslím si, že to zatím stačí pro tuto chvíli. Návrh usnesení, tak jak jsme jej s kolegy připravili, máte na svých stolech a další návrh usnesení ještě připravil Míra Nenutil, rovněž ho máte na svých lavicích.

Ode mne je to zatím všechno a budu očekávat rozpravu k tomuto bodu.

Ještě prosím poslední věc, na tu jsem zapomněl, a to je, že celá patálie s financováním sportovních aktivit nedopadá pouze na sportovce, ale začíná dopadat i na představitele měst a obcí, protože žádný osvícený starosta – a věřím, že starostové mi to potvrdí – nenechá padnout své sportovce a ve své podstatě tito sportovci přijdou za svými představiteli měst a obcí a budou žádat o zvýšení příspěvků a prostředků na provoz a údržbu sportovních zařízení," uzavřel své vystoupení senátor Jaroslav Větrovský.

Poté plénum Senátu odhlasovalo Miloše Vystrčila zpravodajem tohoto bodu a řídící místopředseda Senátu Jaroslav Kubera poprosil podle svých slov "nejpovolanějšího o úvodní slovo," a to ministra školství, mládeže a tělovýchovy Stanislava Štecha.

Ten úvodem poděkoval, že mu senátoři poskytli unikátní možnost se rozloučit čtyři nebo pět dní před ukončením mise jako ministra školství. "Já jsem si právě docela i vybojoval, abych tady mohl být, protože jsem si říkal, že to je moje poslední příležitost, kdy mohu takto veřejně vystoupit," prohodil ministr.

"Informaci bych zahájil jinak, zahájil bych ji pozdravem Čus!" zavtipkoval Stanislav Štech.

"To, co tady zaznělo, se velmi podobá tomu, co slyším už dva měsíce od představitelů České unie sportu, přičemž některé údaje jsou silně zkreslené, přátelé!" řekl úvodem šéf rezortu školství a tak trochu i tělovýchovy.

"Jenom na okraj. Zastavení programu IV. spočívá v tom, že bylo vyplaceno 130 mil. Kč k dnešnímu dni v programu IV, z žádostí, které byly v souladu se zákonem, a těchto žádostí bylo za 148 mil. Kč. Jinde tam byly ještě jiné nedostatky. A problém je v tom, že v roce 2005 bylo rozhodnuto o tom, že řekl bych skončí zlatá léta devadesátá a skončí praktiky ještě z uplynulé dekády a budeme stále více směřovat prostředky k přímé podpoře klubů, jednot, organizací, sportování dětí a mládeže. To samozřejmě vyvolává jisté zneklidnění v organizacích, které přerozdělují tyto prostředky," pokračoval dál Štech.

"Jenom na okraj. Už minule jsem argumentoval na Podvýboru, že například tyto střešní organizace a některé svazy, jako FAČR, si i před touto změnou, která nastala, žádaly třeba prostředky pouze pro 9 % svých klubů a jednot. Ptal jsem se několikrát, co těch ostatních 91 %? Nedostal jsem nikdy odpověď," řekl dál.

"Chtěl bych říci, že pokud jde o prostředky, ministerstvo školství v roce 2016 z desítky neinvestičních programů státní podpory sportu poskytlo 2 mld. 65 mil. Kč, v letošním roce bylo již vyplaceno 3 mld. 838 mil. Kč," argumentoval Štech.

"Každý program má svůj cíl, ale účel dotace je bohužel někdy podobný. Některé svazy mají velké problémy s respektováním zákona č. 218 o rozpočtových pravidlech, že dotaci spotřebovává příjemce a svaz se nemůže chovat jako zprostředkovatel dotace, ale ani nemůže pomyslně sloučit dotace z různých programů a ad hoc je užívat pro podporu sportovních činnosti," sdělil ještě ministr.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

"Jsem rád, že to tady pan předkladatel zmínil, protože jsem se nenechal ukolébat stanovisky pouze našich právníků a vyžádal jsem si je tedy úplně u kováře, nikoliv u kovářička, tedy u právníků ministerstva financí. Byli jsme velmi důrazně upozorněni, a byly i nálezy NKÚ. A já jsem velmi nerad na vládě před třemi týdny stál proti nálezu NKÚ o pochybení financování českého sportu v letech 2012 až 2015. Těžko se mi zdůvodňovalo, že nebylo respektováno asi pět nebo šest základních pravidel," řekl Štech v Senátu.

"Z toho chci říci. Ano, já rozumím tomu, že v situaci, kdy se pořád čekalo, že všechno půjde postaru, velmi zneklidní chování toho, že jsem to nakonec zrušil po velkém váhání. Pořád jsem hledal cestu, jak by šlo financovat provoz ještě za těch pravidel, jaká byla vyhlášena před mým nástupem, ale prostě to nešlo. Čili jinými slovy, proto tam bylo takové to rychlé znovuvyhlášení, protože jsme prostě chtěli být konformní s nálezem NKÚ a s nálezy právníků," prohlásil Štech.

"K programu č. IV. Provoz a údržba. Tento program je dotačně relativně malý. Říkám, relativně malý, tam bylo 130 milionů, jinde byly miliardy. Ale abychom tady úplně nezamačkávali všechny slzy nad tím, jak to bylo všechno vyhubeno atd. Program č. V. na činnost svazů, o kterém se také mluví, byl zvýšen z roku na rok ze 739 mil. Kč na vyplacení 1 mld. 300 mil. Kč. I kritizovaný program IV. na provoz, jak jsem již říkal, na 130 mil. Kč. Program VIII. na činnost klubů z 313 mil. Kč v roce 2016 na 690 mil. Kč v roce 2017. Celkový nárůst jenom neinvestic je tedy asi o 1 mld. 700 mil. Kč," vyčíslil svá čísla senátorům ministr Štech.

"V situaci, kdy jsem se ptal těchto představitelů, jak to dělají s těmi 91 procenty a kde tedy ta bída, vychladnoucí tělocvičny za 10 tisíc korun apod., tak nastal povzdech jednoho z představitelů, tenkrát ještě jediné neobviněné právnické osoby, tak on mi řekl, že to budeme muset z nějakých prostředků, které teď přece jen svazy ještě nějak mají," s odkazem na probíhající šetření českou policií v řadách činovníku České unie sportu Stanislav Štech.

Nezákonná dotace nebo dotační podvod?

"Já tomu rozumím. Ano, tento program byl určen na provoz, měly se z toho platit provozy přímo i jednot. Ale jsme v situaci, která je situací krizového řízení. A chci vám říct jednu věc. Jsem velmi spokojen se svými kolegy, se zcela obměněným týmem na sekci sportu, co dokázal za pět měsíců. Prosím vás, nemyslete jenom na investice a na akci Pelta v této chvíli. Těchto problematických věcí je víc, a víc nemohu říkat. Jenom chci říci, že jsme museli začít od nuly s programy. A jsem velmi spokojen s tím, jak kolegové tyto věci zvládli, přičemž velmi rozumí oddílům, jednotám a všem, co tady bylo popsáno, že když se jim sděluje z jejich svazů a střešních organizací, netopí se proto, že to zlé ministerstvo ... Rozumím. Ale budme také trochu realističtější," vyzval asi senátory Stanislav Štech.

"Pokud jde o program VIII., chci se k tomu obrátit a obrátit se k tomu, co je možné a rychle udělat pro rok 2018 a roky další. Přátelé, nesněme, pokud zrovna spíme, protože máme 7. prosince a něco vyplácet znovu znamená opět nějak vyhlásit. Tak to ani náhodou. Nemůžeme řešit zpětně něco, co, jak vidíte, nezavání ani zdaleka katastrofou. Ale to, co musíme, aby se tato věc neopakovala," vyzval ministr.

"A musím říct, že intenzivní jednání, vyjednávací tým, který byl sestaven, ingerence nových poslanců, za ingerence nového budoucího ministra školství ukazuje, že my jsme schopni při navyšování dotace programu 8 a 5 dostat tam takové prostředky, aby bylo možné právě předejít problémům, se kterými jsme se setkali v tomto roce. Jenom na okraj. Ta osmička má činnost klubů a organizací se zvyšuje v roce 2016 350 mil., v roce 2017 700 mil. a v roce 2018 navrhujeme sportovnímu prostředí, se kterým právě jednáme, aby to byla 1 200 mil. Kč. Totéž se týká programu 5 a je možné prostředky na provoz tam úplně hladce najít, pokud vidíte, že i dnes žádají o 130 mil. nebo je tam alokace 200, 250 mil. Čili problém by rozhodně neměl nastat. Bude to samozřejmě práce obtížná, představy nového premiéra a budoucí vlády jsou možná nějaké jiné, reorganizační apod., ale v tom problém vůbec není. Ten problém je v pravidlech, ten problém je v lidech, v transparentnosti celého procesu. V tom je problém. A tady já si myslím, že pokud chceme řešit a my tady nevím, proč bychom vedli s kolegou Větrovským spory, co je členský spolek, proč není v občanském zákoníku, proč? To ať si právníci vyřeší a ať tedy podají novelu zákona o podpoře sportu. A pak nemusí. Ne já. Já jsem si celkem užil půl roku. Ale nový ministr pak nebude muset řešit to, že on bude interpretem

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

práva a vykladačem toho, jestli tam je to spolek a může dostat. a nemůže a kdo ho bude kontrolovat," uzavřel své vystoupení v Senátu ministr Stanislav Štech.

Poté vystoupil ještě senátor Miroslav Nenutil.

"Přestože jste dostali na lavici ode mne druhý papír, neberte to, prosím vás, jako alternativu, nýbrž – a teď bych to vysvětlil. Chci říct, že si vážím iniciativy kolegů z podvýboru pro sport a z 90 % bych se pod návrhy usnesení podepsal. A možná mi potom i dáte za pravdu po vystoupení teď pana ministra a přečtete-li si první verzi, tak ta jasně a věcně reaguje na současný stav. Sám pan ministr říkal, že za 4 dny končí, ten nový možná bude jmenován. Bude mu určitě nějakou dobu trvat. Rok 2017, o kterém se mluví v prvním usnesení, v tom prvním návrhu usnesení, je už pasé. Návrh toho druhého usnesení řekněme toho mého v uvozovkách, i když samozřejmě nejsem jediným autorem, nahlíží trošku do budoucnosti na rok 2018 a ty další. Inspirovala mě tolik z toho důvodu, že v prvním návrhu jsou některé – no, minimálně jeden legislativní nedostatek, takže by stejně nemohlo dojít k tomu, co bylo asi primárně záměrem toho prvního usnesení. Neříkám vám, že můj návrh usnesení je jediný správný a naopak ten první, že by měl znít úplně jinak. Zkuste se nad tím zamyslet," vyzval senátory Miroslav Nenutil.

Pak ještě promluvil senátor Jaroslav Větrovský ...

"Pane ministře, já fakt nesním, já normálně žiji na maloměstě a žiji v realitě, takže vím, jaké problémy jsou. Když spím, fakt nesním. To pokládám trochu tedy za unfér. Další věc je ta, že je dobře. My program 4 nevyplatíme pro rok 2017, že to nejde, tu kuchařku jsme nenašli, tak se s tím smíříme a necháme to být. Dobře. I to je možnost. A myslím, že se nám podařila ještě jedna věc, a to je nádherně tady smíchat jablka a hrušky. My jsme tady dali do jedné množiny programy na činnost a programy na provoz a já tady hovořím o programu 4, který je ten problematický, který jednoty nedostaly a očekávaly ho. To je moje reakce," uzavřel své druhé vystoupení k tomu bodu senátor Jaroslav Větrovský.

Pak povovořil ještě zpravodaj senátor Miloš Vystrčil ...

"Musím se vyjádřit, neboť mým úkolem je nyní navrhnout, jakým způsobem budeme hlasovat a informovat o proběhlé rozpravě. V rozpravě vystoupily dvě osoby, jednak pan ministr školství Štech a pan senátor Nenutil," řekl zpravodaj senátor Miloš Vystrčil a pak po dlouhém dohadování byly schváleny tyto závěry ...

Senát Parlamentu České republiky vyzývá MŠMT ČR, aby změnilo podmínky dotačního programu IV a V tak, aby bylo zabezpečeno financování provozu a údržby tělovýchovných jednot a sportovních klubů, bez ohledu na to, zdali se jedná o pobočné nebo členské spolky.

Senát Parlamentu České republiky vyzývá MŠMT ČR, aby zabezpečilo vyplacení veškerých dotací z programu IV – údržba a provoz sportovních zařízení zpětně pro celý rok 2017!

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/informaci-bych-zahajil-pozdravem-cus-zavtipkoval-stanislav-stech/>

Brněnská sportoviště se po Vánocích zdarma otevrou veřejnosti

7.12.2017 Hitrádio City Brno str. 04 08:00 Zprávy

Jana LIPOVSKÁ, moderátorka

Brněnská sportoviště se po Vánocích zdarma otevrou veřejnosti, rozhodli o tom radní. Dne sportovišť zpřístupní všechny městské areály, připojili se i stadion **Sokola**, Tesla Brno nebo HUDY lezecká stěna Brno.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Michal Kraus se opakovaně ptá: Byla to nezákonná dotace nebo dotační podvod?

7.12.2017 sportovnílisty.cz str. 00

Ekonom Michal Kraus

"Je až neuvěřitelné, jakým způsobem se snaží Policie ČR za každou cenu v jednání zástupců České unie sportu, kteří upozornili ministerské úředníky na MŠMT na zjevnou chybu při propočtu výše dotací sportovním organizacím na rok 2017 v programu III dle závazných a schválených kritérií, a to v neprospěch ČUS a naopak zvýhodňující Český olympijský výbor a **Sokol**, najít jednání v rozporu se zákonem," podotýká v komentáři uveřejněném na webu Prvnizpravy.cz ekonom Michal Kraus.

"Policie vyčítá předsedovi České unie sportu Miroslavu Janstovi, generálnímu sekretáři ČUS Janu Boháčovi, jakožto i samotné České unii sportu, že na chybu v propočtu ministerské úřednice, která nerespektovala kritéria pro výpočet výše dotací schválená poradou vedení MŠMT dne 1. listopadu 2016 pod č. j. MSMT 29154/2016-3 a ČUS ve výši dotace prokazatelně poškodila, upozornili tehdejší náměstkyni pro sport a tehdejšího ředitele odboru sportu, aby tuto chybu odstranili a zajistili, že při výpočtu budou schválená kritéria dodržena. Podle Policie ČR tak pro ČUS sjednávali neoprávněnou výhodu a náměstkyni i ředitele odboru „naváděli“ k páčání trestné činnosti, za což jsou všichni stíháni. Je tedy naprosto nepochopitelné, že Policie ČR nijak nekoná v naprosto totožné situaci, kdy předseda ČOV Jiří Kejval upozornil bývalou ministryni Valachovou, že podle něj chybou úředníků neobdržel ČOV dotaci na přípravu sportovní reprezentace v programu I a požadoval zmíněnou chybu napravit, a to za účelem získání vyšší dotace, tedy prospěchu pro ČOV?" ptá se Michal Kraus.

"V případě ČUS Valachová chybu výpočtu v neprospěch ČUS nejprve opravila a vyvěsila na stránky MŠMT, aby toto rozhodnutí posléze z ministerských stránek stáhla, a k novému rozhodnutí se nehlásí.

V případě ČOV osobně vyzvala Jiřího Kejvala, aby podal žádost o přidělení mimořádné dotace v mimořádném režimu mimo programy v tzv. „případě hodném zvláštního zřetele“ a dotaci ve výši 76 mil. Kč ČOV během 14 – ti dnů (běžné vyřizování žádostí je několik měsíců až 1 rok) v den podání své demise přidělila, a to přesto, že nejen samotná žádost, ale i účel použití a také její ministerské rozhodnutí o mimořádné přidělení dotace ČOV je v rozporu hned s několika ustanoveními o přidělování státních dotací," uvádí dál Kraus ve svém komentáři.

Nezákonná dotace nebo dotační podvod?

Ve Výnosu ministryně 23/2016 Zásady pro poskytování dotací se totiž mimo jiné praví:

· v článku 27, odst. (1), že ministerstvo může poskytnout dotaci právnické osobě mimo řádně vyhlášený program výhradně na základě žádosti, která musí být ministerstvu doručena alespoň 30 dní před zahájením aktivity, na kterou je dotace požadována.

· v článku 32, odst. (1), že rozhodnutí musí být odesláno příjemci před zahájením aktivity

"Jiří Kejval přitom žádost o dotaci zaslal k rukám Valachové dne 15. května 2017, přičemž ředitel komunikace Českého olympijského výboru Tibor ALFÖLDI v médiích sdělil, že: „Ve lhůtě použití dotace je výslovně uvedeno, že dotaci lze použít na náklady roku 2017 vzniklé od 1. ledna 2017.“

To však znamená jen tolik, že buď byla žádost ČOV od samého počátku neplatná, žádal - li ČOV mimořádnou dotaci v režimu hodného zvláštního zřetele na aktivitu, která započala již řadu měsíců před podáním žádosti, anebo je neplatné rozhodnutí MŠMT, kterým se umožňuje čerpání mimořádné dotace před podáním žádosti," konstatuje Kraus.

"Navíc ČOV ve své žádosti uvedl, že rozpočet celého projektu hodného zvláštního zřetele je 83 mil. Kč, takže mu Valachová mimo programy přidělila dotaci ve výši 76 mil. Kč. Přitom v rozpočtu ČOV, který Plénum ČOV schválilo jen několik dnů před podáním žádosti je hodnota totožného projektu uvedena ve výši 72 mil. Kč," našel nesrovnalosti Kraus.

"Tím ČOV porušil i další dokument MŠMT Dotační neinvestiční programy státní podpory sportu pro spolky na období 2017 – 2019, který byl projednán vedení MŠMT dne 1. listopadu 2016 pod č. j. MSMT 29154/2016-3., který v části 3. 4. Obecné zásady říká, že:

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

- v případě, že žadatel uvede nepravdivé údaje s cílem získat neoprávněnou výši dotace, vystavuje se nebezpečí trestního stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu dotačního podvodu podle ustanovení § 212 trestního zákoníku.

"Navíc prostředky ve výši 47 mil. Kč na sportovní přípravu a ve výši 12 mil. Kč na tzv. zdravotní péči (tj. celkem 59 mil. Kč) o které ČOV žádal v režimu mimo programy, mohly a měly čerpat a čerpaly sportovní svazy z Programu I. Sportovní reprezentace," upozorňuje Michal Kraus.

Poskytnutí mimořádné dotace ve výši 52 mil. Kč bylo tedy neoprávněné nejen proto, že ČOV dle rozpočtových pravidel nemůže financovat činnost svých nečlenů., ale také proto, že dokumentu MŠMT Dotační neinvestiční programy státní podpory sportu pro spolky na období 2017 – 2019, který byl projednán vedení MŠMT dne 1. listopadu 2016 pod č. j. MSMT 29154/2016-3., části 3. 4. Obecné zásady říká, že:

- duplicitní úhrada stejných nákladů na projekt z různých zdrojů, včetně zdrojů ze státního rozpočtu či z různých Programů není dovolena.

Kromě toho je do projektu ČOV „Příprava sportovní reprezentace pro ZOH v Koreji“ zapojena i řada sportovců, kteří provozují letní sporty, a ZOH v Koreji se jich nijak netýká, takže plánovaná aktivita neskončí k 31. 12. 2017, jak ukládá rozhodnutí MŠMT, ale nejdříve v roce 2020.

"Asi nejkurióznější lež, kterou se snažil nezákonnou dotaci ČOV obhájit prohlásil náměstek ministra pro sport a současně člen VV ČOV (!) pan Karel Kovář, když v médiích tvrdil: "Pokud by Český olympijský výbor nedostal mimořádnou dotaci na reprezentaci, nejspíše by ani v lednu 2018 žádný reprezentant na olympijské hry 2018 neodjel". Přitom pan náměstek jako člen výkonného výboru ČOV musel osobně hlasovat o rozpočtu ČOV na rok 2017, a to nejméně dvakrát – jednak v samotném VV ČOV, ale i na Plénu ČOV, takže musí dobře vědět, že v rozpočtu ČOV na rok 2017 je na výdaje spojené s účastí české reprezentace na ZOH plánováno pouhých 7 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že kromě nezákonné mimořádné dotace dostal ČOV rovněž v rozporu s rozpočtovými pravidly v dalším dotačním programu – Programu III, určeném na činnost ČOV o 18 mil. Kč více než má uvedeno v rozpočtu a VV ČOV si kromě toho svévolně přidělil do svého rozpočtu nerozdělený zbytek loterijních asignací určených na financování sportovních svazů, TJ a SK za rok 2016 v celkové výši 25, 5 mil. Kč, je zřejmé, že ČOV má zdrojů na financování účasti českých sportovců na ZOH v roce 2018 zřejmý nadbytek a žádnou mimořádnou dotaci vůbec nepotřeboval," usuzuje Michal Kraus.

"A pan náměstek Kovář naprosto bezostyšně lže ve snaze zakrýt bezprecedentní neoprávněné mimořádné přidělení dotace ČOV, tedy orgánu, v jehož vedení sám zasedá.," má jasno Kraus.

"Nezbývá než opět konstatovat, že mimořádná dotace ČOV, kterou v den své demise přidělila mimo programy bývalá ministryně Valachová naplňuje všechny znaky dotačního podvodu, na kterém se rukou společnou a nerozdílnou podílel spolu s ní i Jiří Kejval," soudí Kraus.

"A ČOV by ji měl sám a dobrovolně vrátit, dříve než o navrácení rozhodne příslušný Finanční úřad, protože to by v takovém případě stálo ČOV dvakrát tolik než neoprávněně dostal," v zemi neobvyklou radou uzavřel svůj komentář Michal Kraus.

URL| <http://www.sportovnilisty.cz/pozice-1-top/michal-kraus-se-opakovane-pta-byla-to-nezakonna-dotace-nebo-dotacni-podvod/>

OBRAZEM: V Sokole se cvičilo, čerti dohlíželi

6.12.2017 boleslavsky.denik.cz str. 00 Kultura

Jiří Macek

Mladá Boleslav – V místní sokolovně opět naděloval Mikuláš. Přes sto dětí, které nadšeně cvičily na osmi stanovištích v sále sokolovny a nasbíraly razítka na účastnickou kartu, obdaroval Mikuláš a anděl balíčkem a s dětmi si povídal.

"Hodní čertíci a andílci pozorovali děti od jednoho až do deseti let při aktivitách na nářadí, jak přelézají, podlézají, trefují se, staví, bourají, skáčou, houpou se a hlavně se radují. „Hodně radosti a vánočního těšení a málo strašení a pláče, to je heslo našeho Mikuláše. Budeme se na všechny děti těšit zase v příštím roce na mikulášské nebo už na jaře na karnevalu. Veselé Vánoce všem,“ uvedla Olga Vašková z pořadatelského

Sokola.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

URL| https://boleslavsky.denik.cz/kultura_region/obrazem-v-sokole-se-cvicilo-certi-dohlizeli-20171206.html

OBRAZEM: Mikuláš nazul brusle a v Krumlově naděloval na ledě

6.12.2017 ceskokrumlovsky.denik.cz str. 00 Moje Českokrumlovsko

Zuzana Gabajová

Český Krumlov - Na zimním stadionu čekala nadílka na děti z kroužku krasobruslení, který každé úterý odpoledne vede členka **Sokolu** Marie Čejková. Mikulášskou zábavu pomohla připravit organizátorka mnoha akcí pro děti Michaela Gelnarová z Větrní.

URL|https://ceskokrumlovsky.denik.cz/zpravy_region/obrazem-mikulas-nazul-brusle-a-v-krumlove-nadeloval-na-lede-20171206.html

Schváleno! Brněnská sportoviště se po Vánocích zdarma otevřou veřejnosti

6.12.2017 brnenskadrba.cz str. 00 Společnost

Brňané dostanou od města pozdní vánoční dárek. V povánočním čase od středy 27. prosince do pátku 29. prosince otevřou své brány městská sportoviště zdarma.

Návrh předložil Radě města Brna první náměstek primátora Petr Hladík. Vysoká návštěvnost minulých let ukazuje, že Dny sportovišť města Brna táhnou. „Byli bychom rádi, aby se z toho stala vánoční tradice, aby lidé měli otevřená brněnská sportoviště a mohli si jít zasportovat. Užít si volný čas dohromady s celou rodinou, zaplavat si, případně zabruslit. Zároveň se jim představí sportoviště,“ přiblížil svou vizi Hladík, která má mezi zimními sporty jasněho favorita. „Ideální pro mě je sport na sněhu a vždycky velmi rád vyrazím třeba na půl dne na běžky,“ prozradil.

Dny sportovišť města Brna pořádá společnost STAREZ – SPORT, a. s., které do nich zapojí všechny své provozny, samozřejmě vyjma koupališť.

Sauna, hala, posilovna, bazén, kluziště i minigolf

První náměstek primátora ovšem vyzval také ostatní sportoviště, která nespádají pod správu městské společnosti STAREZ – SPORT, a. s., aby se ke Dnům sportovišť města Brna připojila. Takže se lidem otevřou také Stadion **Sokola** Brno I, Sportovní a rekreační areál Kraví hora s krytým bazénem i kluzištěm, Sportovní areál Tesla Brno, který otevře saunu, halu i posilovnu, Hudy lezecká stěna Brno nebo Minigolf One v Nákupním centru Královo Pole.

Rodiče i s dětmi mohou veškerá sportoviště navštívit zdarma, ovšem na některá potřebují zájemci rezervaci, kterou provedou na internetové adrese www.dnysportovist.cz, kde naleznou také podrobný program. „Spustili jsme webový portál, na kterém lze udělat dopředu rezervaci, jinak bychom způsobili kolaps provozů, kdyby se tam všichni návštěvníci nahrnuli,“ vysvětlil Hladík.

Vedle běžného vyžití nabídnou Dny sportovišť města Brna bohatý doprovodný program včetně soutěží o ceny. Aquapark Kohoutovice hostí Mistrovství Brna v jízdě na toboganu a lidé si tam vyzkouší také aquazorbing. Kraví Hora otevře své brány v bazénu i na kluzišti. V Městském plaveckém stadionu Lužánky zájemci okusí paddleboardy, trampolíny, nafukovací chobotnici na vodě nebo aquazorbing. Krytý bazén Ponávka připravil hodinové cvičení pro seniory, Stadion **Sokola** Brno I zase ukázky gymnastiky a zkušební lekce parkouru pod vedením dlouholetých trenérů.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

URL|<https://www.brnenskadrba.cz/zpravy/spolecnost/9465-schvaleno-brnenska-sportoviste-se-povanocich-zdarma-otevrou-verejnosti.html>

V Hradci po letech vyrostou nové sportovní haly

5.12.2017 Hradecký deník str. 02 Hradecko a okolí

PETR VAŇOUS

Hradec Králové – Je to již takřka deset let, kdy se v Hradci Králové naposledy stříhala páska u nově vyrostlé sportovní haly. Psal se rok 2008 a veřejnosti se otevřela sportovní hala v Třebši za 75 milionů korun.

MILIONY DO SPORTU

Město teď chystá rozšířit své „portfolio“ zakrytých sportovišť o dvě haly – na Pouchově a ve Svobodných Dvorech. Nejbližší k realizaci má sportoviště na Pouchově, které má vzniknout na místě současné nevyhovující haly. A to již osmnáct měsíců po zahájení výstavby. „Obyvatelé Pouchova již dlouho volají po moderní sportovní hale. V poslední době jsme doladovali jak její charakter, tak i situování. Pokud půjde vše podle plánu, začneme se stavbou v první polovině příštího roku,“ řekl o hale, která by měla přijít celkem na 49 milionů korun náměstek hradeckého primátora Jindřich Vedlich.

SNAD DOPADNE DOTACE

Peníze na stavbu půjdou hlavně z městské kasy.

„Ještě se pokusíme požádat o dotaci z Ministerstva školství, ale doposud nevíme, jak bude jejich výzva, která má být vypsána v červnu, vypadat. Pokud by peníze z ministerstva dopadly, budeme jenom rádi,“ dodal náměstek primátora.

Podle vize radnice, ale i **Sokolů**, bude mít nová pouchovská hala rozměry 39,8 krát 45,8 metru. Svě zázemí zde naleznou volejbalisté, basketbalisté a vyznavači badmintonu. „Budou zde dvě hřiště pro volejbal a po dvou hřištích pro basketbal a badminton,“ doplnil informace Jindřich Vedlich.

Součástí stavby bude i šestačtyřicet parkovacích míst. „Dále připravujeme i sportovní halu ve Svobodných Dvorech. Budeme rádi, když její stavbu zahájíme v roce 2019,“ dodal náměstek primátora.

Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v jednom dalším titulu.

OBRAZEM: Žáci objevili zapomenuté dokumenty z protektorátu. Našli i kroniku

5.12.2017 ceskobudejovicky.denik.cz str. 00 Moje Českosobudějovicko

Anna Zemanová

České Budějovice – Žáci Základní školy Oskara Nedbala se na rok ponořili do minulosti. V archivech pátrali po informacích o české měšťanské a německé škole ve Čtyřech Dvorech.

"Jejich výsledek můžete vidět na panelech putovní výstavy s názvem Školákem ve válečných letech, která se právě nachází na chodbě školy. Příští týden si výstavu půjčí Jihočeská univerzita. Školákem ve válečných letech, tak zní název projektu Památník Terezín, do kterého se zapojilo 19 škol z celé České republiky. Z Jihočeského kraje se projektu zúčastnila jediná, Základní škola Oskara Nedbala ze Čtyř Dvorů. Šest žáků devátých tříd pracovalo pod vedením učitelky Dagmar Boudové celý školní rok. Sháněli dokumenty s informacemi o české a německé škole z dob protektorátu ve Čtyřech Dvorech, které se staly součástí Českých Budějovic až v roce 1952. Školáci tedy pátrali v obecní a školní kronice a díky archiváři Vlastimilu Koldovi se jim do ruky dostala i kronika německé školy. Přišli tak na informace, o kterých veřejnost

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

neví. Po roční práci své výsledky vyneslo na světlo všech 19 škol. Putovní výstava naučných panelů bude v Českých Budějovicích dva týdny. Šest žáků Jakub Zikmunda, Barbora Kočvarová, Anita Schneiderová, Marie Anna Dvořáková, Zuzana Vokálová a Michaela Lutterová se scházeli 2 hodiny týdně a rozdávali si úkoly. Z jejich práce vznikly deníky, které se natiskly na panely. Učitelka českého jazyka a dějepisu Dagmar Boudová vysvětluje: „Původně měla mít každá škola jen jeden panel. Nakonec ale v Terezíně odsouhlasili, že některé informace jsou až natolik zajímavé, že je vyškrtnout prostě nelze.“ Základní škola O. Nedbala má tak panely tři. Dva o české měšťance a jeden o německé škole. Trpěliví badatelé například zjistili, že učitel Bohumil Potůček z české měšťanské školy byl deportován do Terezína a nakonec zemřel v Osvětimi. To vše jen kvůli sokolskému letáku s protiněmeckým obsahem, který u něj našli. Zjistili také, že výuka dětí ve školách probíhala v duchu nacistické propagandy. Úryvky z deníku Ze života české měšťanské školy ve Čtyřech dvorech: Marie: Školní rok 1939-1940 je zahájen. Třídní učitel nám připomíná vážnost doby. Začala válka. Bára: Máme nového učitele. Jmenuje se Bohumil Potůček, je aktivní sportovec, člen **Sokolů** a krajský vedoucí Mládeže Národního souručenství.

Míša: 19. dubna je ve škole povinně uspořádaná oslava 51. narozenin Adolfa Hitlera. Posloucháme text zasláný školským úřadem.

Jakub: Ke konci roku provádíme povinný sběr surovin, kterým máme pomáhat nacistickému válečnému hospodářství. Shromáždíme 30 kg kovů a 20 kg papíru.

Marie: Je školní rok 1940-1941. Letos sbíráme mnoho léčivých bylin pro potřeby lékáren.

Zuzka: 1. května přelétávají nad naší obcí letadla, nejspíše britská, a shazují nějaké protiněmecké letáky. Žáci německé školy je musí pod vedením svého učitele posbírat.

Jakub: Náš pan učitel Potůček prý přinesl do školy sokolský leták s protiněmeckým obsahem.

Míša: O svatodušních svátcích jsou ze soboty na neděli po půlnoci zatčeni gestapem **sokolové** z naší obce. Je to hrozné. Je mezi nimi i Potůček. Nacisté ho odvázejí do věznice gestapa v Malé pevnosti Terezíně. Učitelé udělají finanční sbírku pro jeho manželku a syna. Vybírají 500 korun. Je školní rok 1941 – 1942. Náš pan učitel umírá v koncentračním táboře v Osvětimi 10. března 1942 ve věku 34 let.

Martin: 23. a 24. března 1945 jsou bombardovány České Budějovice americkým letectvem. Rodiče mě proto posílají na venkov. Ostatní děti jsou na tom podobně.

V roce 1942 je česká výuka zastavena a do budovy se stěhuje německá škola. Děti z české školy dochází do Českých Budějovic. Úryvky z deníku Ze života německé obecné školy ve Čtyřech Dvorech: Anita: Je školní rok 1941 – 1942. Sbíráme se spolužáky, co se dá. Od září 1943 shromáždíme 330 kg papíru, 220 kg korku a 1 kg hadrů. Blíží se Vánoce. Udělali jsme sbírku na vánoční balíčky pro německé vojáky. Máme 17 balíčků. 21. března jdeme do kina na film Věčný žid, abychom viděli, co všechno hrozného Židé dělali a jak se snažili ovládnout svět. 20. dubna si jako obvykle připomínáme narozeniny Adolfa Hitlera a padlé vojáky. 18. května si povídáme o významu Svátku matek a zvláště o nasazení německých žen ve válce. Anita: Je školní rok 1944 – 1945. Škola nám začíná 5. září. Paní učitelka Klara Knnotke odešla a místo ní přichází Gertruda Wicpalek. Ta je v průběhu roku odvolána do Strakonice, aby opatrovala děti uprchlíků před Rudou armádou. Letos máme kvůli nedostatku uhlí dlouhé vánoční prázdniny. Končí 23. ledna 1945. Od 4. března až do 6. dubna nechodíme do školy, protože v ní je ubytováno asi 100 uprchlíků ze Slezska. Ale nesmí se říkat uprchlíci. Jsou to tzv. národní hosté. V květnu se neučíme. Rudá armáda postupuje k Českým Budějovicím a americká je nedaleko od Krumlova. Ředitel naší školy Wenzel Reichenauer 2. května prchá a ve škole je zřízena vojenská telefonní ústředna německé armády. Tím končí výuka v naší škole.

Prohlédnout si putovní výstavu je možné do pátku 8. prosince na Základní škole Oskara Nedbala. Od 13. prosince bude vystavena na Jihočeské univerzitě, která měla o výstavu veliký zájem. Kateřina Pražáková z historického ústavu Filozofické fakulty je ráda, že se do projektu mohou také trochu zapojit: „Jihočeská univerzita tuto úžasnou putovní výstavu převezme na další místo, do Příbrami.“ Někteří si vzpomenou, že právě tam se odehrál příběh kultovního snímku ze studentských lavic s názvem Vyšší princip. Výstava už prošla různými místy České republiky a k nám doputovala z Moravských Budějovic. Jelikož projekt začal ve školním roce 2015/2016 a byl dokončen až březnu tohoto roku, z tehdejších devátáků jsou již studenti druhých ročníků různých českobudějovických gymnázií. Žáci základky Oskara Nedbala měli k projektu blízko, protože s Památkem Terezín škola úzce spolupracuje. Je už tradicí, že devátáci každý rok účastní jednodenního semináře, kde se dozvídají, jak žily děti v terezínském ghettu. A právě na tomto semináři pozvali do projektu učitelku Boudovou, o které věděli, že se do svých svěřenců snaží vlít trochu té historie všelijakými způsoby. Jelikož si Dagmar Boudová vzpomněla na školní kroniku z té doby, kterou měla škola

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

k dispozici, řekla si: „Nebude to tak těžký úkol. Alespoň to pro žáky bude zajímavější.“ A žáky do projektu přihlásila. „To jsme ještě netušili, že objevíme něco, o čem veřejnost vůbec neví, a že to bude taková dřina,“ vypráví zapálená dějepisárka. Studenti rok práce hodnotí jako přenesení se v čase. Někdy dřinu a jindy radost z výsledků: „Je fajn pátrat v minulosti. Dozvěděli jsme se dost nových věcí. Taky jsme se seznámili s panem archivářem Koldou z Třeboně, který nám moc pomáhal pátrat v budějovickém archivu. Překvapilo nás například, že se potravinové lístky lišily barvami podle věkových skupin. Že učitele Potůčka odvezli jen za to, že přinesl leták,“ vzpomínali nynější gymnazisté. „Já jsem do té doby nevěděl, že spojenecká letadla shodila protiněmecké letáky na Čtyři Dvory,“ říká Jakub Zikmunda. „Nebo že spolužačka ze smíšeného manželství musela chodit do německé školy,“ vypráví Anita Schniederová. Šestice studentů se shodla na tom, že by se světové války měly obecně na školách probírat podrobněji. Prý možná méně pravěku nebo starověku. Projekt vznikl z finanční podpory International Coalition of Sites of Conscience a úzce na něm spolupracovaly Památník Terezin, Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského, Institut Tereziánské iniciativy a Národní institut pro další vzdělávání.“

URL| https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/zaci-objevili-zapomenute-dokumenty-z-protektoratu-nasli-i-kroniku-20171205.html

Film ze 30. let nebo staré lodní deníky. Veslaři pořádají jedinečnou výstavu

5.12.2017 prerovsky.denik.cz str. 00 Ostatní sporty

Ivan Němeček

Až do roku 1900 sahají první zmínky o veslařském sportu v Přerově.

„Trvalo však dvaatřicet let, než se díky nadšencům Josefu Zapadlovi a Miroslavu Hanzlíkovi podařilo založit Veslařský odbor Tělovýchovné jednoty **Sokol** Přerov. Letos tedy jeden z neúspěšnějších sportovních oddílů ve městě slaví 85 let od svého vzniku. U této příležitosti připravil Veslařský klub Přerov výstavu s názvem Vesla na Bečvě. „Kromě fotografií a textů, která jednotlivá období po dekadách popisují, budou k vidění autentické dobové předměty, jako jsou špička staré lodi, křestní knihy lodí, poháry a medaile či lodní deníky. K vidění bude krátký film natočený v roce 1937 z prvních veslařských závodů v Přerově a film ze slavnostního otevření současné loděnice v roce 1970,“ prozradil Pavel Vychodil z výboru Veslařského klubu. Vernisáž se uskuteční ve čtvrtek 7. prosince od 17 hodin ve Výstavní síni Pasáž. Samotná expozice pak potrvá do 5. ledna.

URL|https://prerovsky.denik.cz/ostatni_region/film-ze-30-let-nebo-stare-lodni-deniky-veslari-poradaji-jedinecnou-vystavu-20171205.html

ROZSVÍTLILI I BETLÉM JOSEFA JÍRY

5.12.2017 Jablonecký deník str. 02 Jablonecko/Z regionu

ZAČÁTEK ADVENTU na Malé Skále ohlašuje rozsvícení betlému Josefa Jíry, malíře, jehož život byl spjat s Pojizeřím a Malou Skálou především. Možná méně známější než betlém téhož autora v Kryštofově údolí, neméně však kouzelný, rozsvítili již v sobotu 2. prosince. U Boučkova statku to prostě v sobotu večer žilo. Hudba, občerstvení, koledy, výstava betlémů ve Vejměnků a nová vánoční hra v podání maloskalských **sokolů**, to vše vneslo sváteční atmosféru i na Malou Skálu. Slavný malíř Josef Jíra v roce 1992 vybudoval v Boučkově statku galerii výtvarného umění 20. století, kde se mu podařilo shromáždit díla více než osmdesáti našich nejvýznamnějších umělců.

Region| Severní Čechy

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Stejná zpráva vyšla také v jednom dalším titulu.

Operace Anthropoid: Lékaři, kteří se nebáli postavit nacistům

4.12.2017 Zdravotnické noviny. str. 06 Historie

MUDr. Michal Sojka

Před 75 lety nacisté v Mauthausenu zavraždili skoro tři stovky lidí spojených s výsadkem Anthropoid. Bylo mezi nimi také několik lékařů i s rodinami. Jaká byla jejich role v atentátu na Heydricha? Přinášíme seriál o jejich osudech...

Na svou smrt čekali celou noc v dešti před budovou, které se v koncentračním táboře Mauthausen říkalo bunkr. Ještě nevěděli, že jsou to jejich poslední chvíle v životě. Nevěděli to ani ve chvíli, kdy zazněl výstřel. Nacisté se báli, že by na smrt nekráčeli pokorně a v klidu, a tak se hráli divadlo s lékařskou prohlídkou.

Celá ta komedie měla zajistit hladký průběh poprav. Před katy totiž předstupovala skupina Čechoslováků, kteří dokázali, že mají pro strach uděláno. Uprostřed nacistického běsnění po smrti Reinharda Heydricha v Protektorátu neváhali pomoci parašutistům výsadku Anthropoid, kteří atentát vykonali.

Do bunkru vodili vězně po jednom. Uvnitř všechno mělo budit dojem lékařského vyšetření a vězeň byl vyzván, aby se postavil zády k výškoměru. Za tajným otvorem se skrýval voják, který pak oběť popravil jedinou ranou do týlu. Výstřely přehlušila hudba z gramofonu, tělo odtáhli.

Dvě minuty a výstřel

Na každého vězně dvě minuty a výstřel. A znovu. To celé devět hodin. Bylo 24. října 1942 ráno a poslední výstřely padly až za tmy. Během jediného dne nacisté v Mauthausenu zavraždili 262 (podle jiných zdrojů 254 či 257) lidí spojených s pomocí parašutistům. Nebyli to jen odbojáři, ale i jejich nevinné rodiny a dokonce i děti. Většina z nich přitom netušila, že už byli v nepřítomnosti odsouzeni stanným soudem gestapa a že čekají jen na popravu.

V té deštivé noci stálo v zástupu i několik statečných lékařů a lékařek. Ošetřovali zraněné parašutisty před jejich útokem i po něm, nosili jim léky i jídlo, pomáhali se skrýváním, zametali stopy. Před 75 lety za to zaplatili životem.

Trest byl vykonán: Zdenko Čáp, Břetislav Lyčka, Stanislav Hrubý...

Operace Anthropoid směřovala k likvidaci Reinharda Heydricha, jednoho z nejvyšších pohlavárů nacistické třetí říše, SSObergruppenführera a generála policie, spoluautora takzvaného „konečného řešení židovské otázky“, které vedlo k likvidaci milionů Židů ve vyhlazovacích táborech. Jako zastupující říšský protektor Čech a Moravy měl v plánu vyhladit i český národ. Od 29. prosince 1941, kdy parašutisté Gabčík a Kubiš seskočili blízko středočeské obce Nehvizdy, až do 18. června 1942, kdy zahynuli hrdinnou smrtí společně s Adolfem Opálkou, Josefem Valčíkem, Josefem Bublíkem, Janem Hrubým a Jaroslavem Švarcem v prostorách pravoslavného kostela sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze, jim pomáhalo několik stovek odbojářů i obyčejných lidí, včetně několika lékařek a lékařů.

Drtivá většina z nich za to zaplatila – stejně jako výsadkáři – cenu nejvyšší. Příběhy statečných parašutistů a pomocníků z řad odboje i hodnoty, za které bojovali a umírali, jsou sice díky knihám a filmům známy, ale je třeba si je stále a stále připomínat, protože se na ně nesmí zapomenout. Proto cítím jako povinnost na stránkách časopisu lékařské komory vzdát úctu příslušníkům naší profese, kteří pomáhali v operaci Anthropoid nebo kvůli ní přišli o život. Zvláště v dnešní době, kdy dochází k relativizaci hodnot, dobro se považuje za zlo a naopak, a kdy se totalitní myšlenky vracejí do veřejného prostoru. Informace jsem v drtivé většině čerpal ze dvou vynikajících nových knih nakladatelství Academia – Průvodce Anthropoid Pavla Šmejkal a Jiřího Padevěta a Protektorátem po stopách parašutistů Pavla Šmejkala.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

MUDr. Zdenko Čáp

(*30. 8. 1904)

Rodinný lékař z Rokycan byl prvním lékařem, s nímž se Kubiš nebo Gabčík v protektorátu setkali. Josef Gabčík (cítil se jako Čechoslovák, proto používal Josef namísto rodného Jozef) si při seskoku způsobil podvrtnutí hlezenního kloubu. Měli původně seskočit u Ejpovic na Plzeňsku a odbojář z řad železničářů Václav Stehlík z Rokycan byl jejich domluveným kontaktem. Proto se z Nehvizd přesunuli sem. Stehlík Gabčíka odvedl k doktoru Čápo, členovi **Sokola**, do jeho ordinace v Rokycanech v domě na Malém náměstí 101, kde mu lékař končetinu znehybnil sádrovým obvazem. Dr. Čáp později pomohl také zraněnému Ludvíku Cupalovi z para výsadku Tin.

Zradil vlastní zetě

Václav Stehlík byl s celou rodinou na udání svého zetě už 25. května gestapem zadržen a den po smrti Heydricha popraven (i se zmíněným zetěm, který je udal). Statečný odbojář dr. Čápa neprozradil, a tak se lékař mohl v květnu 1945 aktivně zúčastnit květnového povstání a po osvobození pomáhat vězňům vracejícím se z koncentračních táborů. Zemřel v Rokycanech v roce 1984.

MUDr. Břetislav Lyčka

(*24. 5. 1903)

Karlínský lékař a člen **Sokola** Nusle (později **Sokola** Karlín), velmi aktivní v sokolské odbojové organizaci Jindra. Některé porady o operaci Anthropoid se od začátku roku 1942 konaly u něho v bytě a ordinaci v Sokolovské ulici 41/7. V den útoku na Heydricha 27. května ošetřil poraněného Jana Kubiše ve vysočanském bytě odbojáře a vysokého představitele **Sokola** Jaroslava Piskáčka.

Po zradě parašutistů Viliama Gerika a Karla Čurdy začalo zatýkání. Poté, co po dr. Lyčkovi začalo pátrat gestapo a na jeho hlavu byla vypsána odměna 50 tisíc korun, prchl 14. července do Ouběnic ve Středočeském kraji. Cestoval na občanský průkaz řidiče a průvodčího pražské tramvaje Františka Münzbergera, který ho přechodně ukrýval v kotelně v ulici Prvního pluku v Karlíně. V Ouběnicích se ukryl v domě truhláře Ludvíka Vaňka a jeho ženy Josefy. Protože nemohl průkaz vrátit, požádal učitele a dalšího sokolského odbojáře Františka Kotrba z Dubče u Běchovic, aby tak učinil.

Mučili ho, zvolil smrt

V bytě Františka Münzbergera už ale na doktorovu spojku čekalo gestapo, které mezitím zatkl statečného tramvajáka přímo v zaměstnání, při řízení tramvaje. Stejný den byla zatčena i jeho žena Anastázie a později i obě dcery Miloslava a Helena (18 a 19 let). Byli vězněni nejprve v Praze, pak v Terezíně a v říjnu transportováni do Mauthausenu, kde byli o dva dny později všichni čtyři zastřeleni. Po rozsáhlém mučení František Kotrba svolil, že vyláká dr. Lyčku z úkrytu. Když 21. července 1942 Vaňkův dům v Ouběnicích gestapo obklíčilo, vešel Kotrba dovnitř. Ve sklepení domu oba muži spáchali Lyčkovou zbraní sebevraždu. Manželé Vaňkovi byli zatčeni, Vaněk odeslán do Mauthausenu a tam 24. října 1942 zastřelen. Jeho paní byla v pátém měsíci těhotenství, takže ji drželi ve vězení do porodu syna v listopadu 1942 a až poté ji transportovali do Mauthausenu. 26. ledna 1943 skončila život v tamní plynové komoře. Zatčena a zastřelena byla i manželka učitele Kotrby Marie.

Neznámý zrádce

Manželka dr. Lyčky Františka odešla v den útoku svého manžela k přátelům, ke známé herečce Anně Letenské a jejímu manželovi Ing. arch. Vladislavu Čalounovi do bytu v Soukenické ulici. Paní Lyčková zde strávila jednu noc před plánovaným útekem na Moravu. Tento plán ale někdo (doposud neznámý) vyrazil gestapu, a tak byla 15. července zatčena ve vestibulu hlavního nádraží. Byla zavřena v pankrácké věznici v cele číslo 209. Poté, co ji gestapo označilo za již nepotřebnou, byla 15. září převezena do Terezína a 22. října do Mauthausenu. 24. října 1942 v 10 hodin skončila v popravčí místnosti.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Anna Letenská nebyla kvůli natáčení komedie Příjdu hned zatčena okamžitě, ale musela se denně hlásit v Petschkově paláci. Zatkli ji ráno 3. září 1942, den po natočení posledního záběru. Odpoledne byla uvězněna na Pankráci a již 5. září putovala do Terezína a 22. října do Mauthausenu, kde byla stejně jako její přítelkyně o dva dny později popravena. 24. října 1942 se jako datum popravky neopakuje náhodou. Ten den na popravišti v koncentračním táboře Mauthausen v Horním Rakousku nedaleko od Lince skončilo 257 pomocníků Anthropoidu a rodinných příslušníků... Františka Lyčková je uvedena na památníku heydrichiády v Resslově ulici. Dr. Břetislava Lyčku připomíná deska v ostravské části Stará Bělá na domě, kde se narodil, památník v Hrabyni a také pamětní deska na domě Ludvíka Vaňka v Ouběnicích, kde se zastřelil. Jeho jméno nese i jedno z karlínských náměstí.

MUDr. Stanislav Hrubý

(*15. 11. 1897)

V lednu 1942 přivedl Jaroslav Piskáček do ordinace vysočanského lékaře MUDr. Stanislava Hrubého v Krátkého ulici 250/4 muže se zraněnou nohou. Dr. Hrubý jej ošetřil, aniž pátral po jeho totožnosti. Tím neznámým byl Josef Gabčík. Počátkem února se Piskáček opět ohlásil s tím, že má na starosti dva parašutisty z Ang -lie, o něž je nutné se postarat a kteří potřebují pracovní knížky. Dr. Hrubý jej odkázal na Okresní nemocenskou pojišťovnu na Švehlově nábřeží, kde úředník Jaroslav Falta a ředitel Alexander Miniv (někdy je uváděn jako dr., ale není jasné, zda byl lékařem) následně obstarali asi třicet potřebných knížek. Poté byli Gabčík a Kubiš dr. Hrubým „vyšetřeni“ a byly jim stanoveny falešné diagnózy, které je uznávaly práce neschopnými – jedna zněla na vřed dvanáctníku, druhá na zánět žlučníku. Do akce byl zasvěcen také MUDr. Břetislav Lyčka, který pracoval rovněž jako revizní lékař Okresní zdravotní pojišťovny. Styk Stanislava Hrubého s parašutisty probíhal v bytě Jaroslava Piskáčka (v ulici Na Břehu 15 ve Vysočanech), jehož tchyně „onemocněla“ revmatismem, aby byl důvod k lékařovým návštěvám. Několik dní před útokem donesl, podle své poválečné výpovědi, parašutistům Psychoton, amfetaminové tablety pro potlačení únavy. Jak je patrné, dr. Hrubý válku přežil, ale o jeho dalších osudech jsem dále nic nenašel...

Gestapo zatkl i děti, popravili je

Jaroslav Piskáček, náčelník vysočanského **Sokola**, člen župního náčelnictva a konstruktér točivých strojů v ČKD, člen sokolské odbojové organizace Jindra, patřil k velmi aktivním pomocníkům a radikálním zastáncům likvidace Reinharda Heydricha. Staral se o parašutisty, odvezl je z Plzeňska do Prahy, zabýval se likvidací věcí, které parašutisté zanechali v Nehvizdech atd.

V den útoku se u něho v bytě zastavil poraněný Kubiš, kterému sem přivedl dr. Břetislava Lyčku, jenž parašutistu ošetřil. Celá rodina Piskáčkových – Jaroslav, patnáctiletý syn Miroslav a manželka Antonie – byla zatčena 13. července 1942. Spolu s nimi zatkl gestapo i tchyni, která o jejich činnosti věděla. Z pankrácké věznice byli odesláni do Terezína a pak do Mauthausenu, kde byli také 24. října 1942 popraveni. Jaroslav Falta byl 3. července 1942 zatčen i s manželkou Jarmilou a patnáctiletou dcerou Evou. 24. října 1942 byli také všichni tři popraveni v Mauthausenu. Stejně dopadl i ředitel Alexander Miniv s manželkou Marií.

V příštím pokračování přineseme mimo jiné příběh lékařky Milady Frantové, která prokázala mimořádnou odvahu, když chodila ošetřovat parašutisty i do kostelní krypty, zatímco běsnící gestapo hledalo útočníky a zatkl i jejího manžela.

(Vyšlo v časopise Tempus Medicorum 6/2017 a na www.nasezdravotnictvi.cz)